

Sygn. akt II Ka 545/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Artura Trębickiego

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2022 r.

sprawy **D. W.**

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 23 maja 2022 r. sygn. akt II K 977/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 200 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 545/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z 23 maja 2022 r. sygn. akt II K 977/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
1	<p>1. błąd w ustaleniach faktycznych będących podstawą zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść polegający na uwzględnieniu przez Sąd pierwszej instancji jedynie okoliczności niekorzystnych dla oskarżonego oraz pominięcie, że oskarżony przyznał się do winy;</p> <p>2. rażąca niewspółmierność orzeczonej kary oraz środka karnego, z pominięciem właściwości, warunków osobistych oskarżonego, zachowania po popełnieniu czynu, motywów jego popełnienia, a także realizacji celów jakie kara powinna spełniać przede wszystkim w zakresie prewencji indywidualnej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzuty skarżącego okazały się niezasadne.		
Mając na uwadze treść apelacji i brak wyodrębnienia przez		

skarżącego konkretnych zarzutów, Sąd Okręgowy dla zachowania przejrzystości uzasadnienia, jak również wymogów formularza, podniesione przez skarżącego argumenty przyporządkował do dwóch zarzutów - błędu w ustaleniach faktycznych (wskazanego wprost w apelacji) oraz rażącej niewspółmierności kary i orzeczonego środka karnego wynikający z dalszej treści apelacji.

Pomimo, że skarżący podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych to bez wątpienia okoliczność przyznania się oskarżonego należy do okoliczności branych pod uwagę przy wymiarze kary. W związku z tym Sąd Okręgowy omówi podniesione przez skarżącego argumenty łącznie przy zarzucie rażącej niewspółmierności kary.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych ujęty w art. 438 pkt 3 kpk jest uzasadniony w sytuacji gdy sąd orzekający narusza reguły dotyczące swobodnej oceny dowodów uregulowanej w art. 7 kpk. Zarzut ten będzie zasadny gdy sąd ustalił stan faktyczny w oderwaniu od zgromadzonych dowodów bądź podstawą poczynionych ustaleń faktycznych były wszystkie ujawnione w toku postępowania dowody, jednakże Sąd orzekający wyprowadził z nich sprzeczne z zasadami logiki wnioski. Błąd w ustaleniach faktycznych jest zawsze skutkiem naruszenia przepisów postępowania, gdyż przeprowadzenie postępowania zgodnie ze wszystkimi zasadami i regułami procesu prowadzi do poprawnych (z punktu widzenia procesowego) ustaleń faktycznych

Sąd Okręgowy dokonując kontroli instancyjnej nie dopatrył się uchybień ze strony Sądu Rejonowego w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych oraz oceny poszczególnych dowodów. Ocena dowodów jest pełna, spójna i logiczna, pozbawiona błędów, które miałyby wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia jasno i przekonująco przedstawił tok swojego rozumowania, wskazał, jakie fakty zostały uznane za udowodnione i jakie dowody były podstawą ich przyjęcia. Niewątpliwie Sąd I instancji zauważył, że oskarżony przyznawał się konsekwentnie do popełnienia zarzucanego mu czynu i ta okoliczność została wskazana jako okoliczność łagodząca.

Przechodząc do argumentów związanych z zarzutem rażącej niewspółmierności kary, w doktrynie jak i orzecznictwie ugruntowane są poglądy, że rażąca niewspółmierność kary występuje w sytuacji gdy orzeczona kara jak również środek karny nie uwzględniają w należyтым stopniu dyrektywy wymiaru kary ujętych w art. 53 kk. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą, czyli zasłużoną (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2017 II KK 156/17).

Zarzut rażącej niewspółmierności jest zasadny, jeżeli skarżący wskaże na nowe okoliczności, istotne dla wymiaru kary, a nie zostały ustalone przez Sąd pierwszej instancji, ewentualnie wykaze, że

okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których orzeczona kara nie uwzględnia w stopniu dostatecznym.

Zgodnie z art. 53 kk, Sąd wymierzając karę, winien baczyć, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy sprawcy, uwzględniać stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a także mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które winna sprawować kara, jak również potrzeby wynikające z prewencyjnych dyrektyw. Nadto, Sąd ferując wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środkach karnych powinien zwrócić uwagę na właściwości i warunki osobiste sprawcy. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić,

iż Sąd Rejonowy, wbrew stanowisku skarżącego, uwzględnił wszystkie okoliczności sprawy zarówno obciążające - uprzednią karalność za czyn z art. 244 kk, działanie z chęci użycia pojazdu pomimo świadomości oskarżonego o braku uprawnień bez ważnego powodu oraz okoliczności łagodzące - konsekwentne przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu i nieutrudnianie postępowania, a także wyjaśnienie okoliczności działania. W tej sytuacji zarzuty, argumenty podniesione przez skarżącego w sposób oczywisty są niezasadne. Przyznanie się do winy, skrucha wyrażona przez skarżącego, jakkolwiek są postawą pozytywną i pożądaną, tym nie mniej nie mogą przesądzać o zmianie zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego. Oskarżony, jak słusznie zauważył Sąd pierwszej instancji, w przeszłości był wielokrotnie karany, w tym także za czyny z art. 244 kk

To zaś prowadzi do wniosku, iż orzeczone w sprawach II K 159/15 oraz II K 734/ 14 Sądu Rejonowego w Otwocku środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres odpowiednio 10 i 5 lat, obowiązujące od 26 lutego 2018 r. oraz od 25 lipca 2019 r., nie odniosły pozytywnego skutku w zakresie prewencji indywidualnej wobec skarżącego, a wręcz przeciwnie, obrazuje to lekceważący stosunek podsądnego do obowiązującego porządku prawnego. Potwierdza to również fakt, że oskarżony popełnił czyn po niewiele ponad 6 miesiącach od uprawomocnienia wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie o sygn. II K 192/19, którym został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności za tożsame

czyn z art. 244 kk. Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, wymagającym oddziaływania i resocjalizacji w ramach zakładu karnego.

Sąd Rejonowy, wbrew twierdzeniom oskarżonego uwzględnił także informacje podane w wyjaśnieniach, co do okoliczności działania oskarżonego. Fakt, że oskarżony jechał do pracy nie ma znaczenia, zwłaszcza gdy po przeprowadzonej kontroli drogowej w dniu zatrzymania oskarżonego pojazd został przekazany pasażerowi, który jechał razem z oskarżonym i miał uprawnienia do kierowania pojazdem. W związku z tym brak podstaw, że oskarżony, niejako został „zmuszony” do prowadzenia pojazdu z uwagi na nagłą sytuację, był to w pełni świadomy wybór oskarżonego. Każda kara czy środek karny powoduje dolegliwość, jednakże naruszenie orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów nie można tłumaczyć, faktem dojazdu do pracy. Przedmiotowy środek karny- zakazu prowadzenia pojazdów ma również na celu czasowe wyeliminowanie z ruchu drogowego, spełniając tym samym cele w zakresie prewencji ogólnej, jak również indywidualnej. Okoliczności, że oskarżony nie zażywa narkotyków ani nie spożywa alkoholu nie mają żadnego znaczenia i w sposób oczywisty nie mogą mieć wpływu na treść zapadłego w sprawie orzeczenia. W przeciwnej sytuacji doszłoby do premiowania sytuacji, która w społeczeństwie jest normą.

Reasumując, Sąd Rejonowy uwzględnił wszystkie okoliczności sprawy w ramach rozstrzygnięcia o karze oraz środku karnym, co znalazło swój wyraz w treści

uzasadnienia, a orzeczona kara 1 roku pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat nie są rażąco niewspółmierne. W związku z tym, brak było okoliczności, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonego orzeczenia na korzyść oskarżonego.	
Wniosek	
Oskarżony we wniesionej apelacji nie sformułował żadnego wniosku, jednakże z treści apelacji wynika, że intencją skarżącego było złagodzenie wymiaru orzeczonej kary jak również orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Nieuwzględnienie zarzutów apelacji skutkuje brakiem możliwości zmiany zaskarżonego wyroku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 23 maja 2022 r. sygn. akt II K 977/21- utrzymany w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów skutkowałą bezzasadnością wniosku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze mając na uwadze fakt, że oskarżony posiada dochody z prac dorywczych, nie ma nikogo na utrzymaniu, co umożliwia mu spłatę kwoty 200 zł za postępowanie odwoławcze.

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z 23 maja 2022 roku sygn. II K 977/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	<p>kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	

1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana